

יִצְחָק רִבְנֵי זֵיל בְּפִיזֵשׁ שְׂכַבְכָּר שִׁתְּחָה וְשִׁתְּחָה שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדּוּ בֵּר עֲמֻנּוֹ יִכּוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ בְּשֵׁר וְאַפְלִז צִדִיק גָּמוּד
בְּעֻזַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יְקָרִים מְלֻקְטִים כְּכַתְּבֵם וּכְלֻשׁוֹם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַקָּ' וְתַלְמִידָיו זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמֵי הַנְּחָל לְנוֹבַע מְקוֹר חַכְמָה

גַּלְיֹן תַּט"ז   **וּאֵרָא**   תַּשַּׁפ"ה

טַעֲמוּ וּרְאוּ כִי טוֹב ה'
זֹאדֶךְ זֵיל גָּמוּד בְּסַפְרֵיו הַקָּ' הַמְּלֵאִים כָּל טוֹב

חֶלֶק מִהוּצָאוֹת הַגַּלְיֹן נִתְּנָב
לַע"נ הַרַב הַחֲסִיד ר' אֶלְעָזָר מֵרַדְכֵי בַה"ר גְּדַלְיָה אַהֲרֹן
קַעֲנִיג זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה – נִלְב"ע כ"ג טַבַּת ת.נ.צ.ב.ה.

כִּי כָל שִׁתְּחָה שְׁלֵל הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלְאָ וְנוֹדָא מְאֹד וְדִרְדֵי יִשְׁרָה וְנִכְוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּבַרְתּוֹ יִקְרֶה וְהַאֲרִיז מִדְּרַגְתֵּהּ הַלְלָתָהּ שִׁינְלוֹד (הַי מוֹדֵה"ז שְׁמַח)
לְפִי מִדְּבַרְתּוֹ יִקְרֶה וְהַאֲרִיז מִדְּרַגְתֵּהּ הַלְלָתָהּ שִׁינְלוֹד (הַי מוֹדֵה"ז שְׁמַח)

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

מקצר רוח ומעבודה קשה

לא היה עובר שום עברה

בשאינו מאמינים בעצמו הוא בחינת פגם אמונת חכמים וכן מבאר בסימן פ"ו בלקוטי תניינא על פסוק מקצר רוח ומעבדה קשה, כי אם היה האדם מאמין בעצמו – שנשמתו גבה מאד מאד, כי אפלו הנשמה של הפחות שב ישראל גבה מאד, וכו' תלויין כל העולמות עליונים ותחתונים, בודאי לא היה עובר שום עברה ולא היה פוגם שום פגם וכו'.

כי אפלו אם יאמין בהשי"ת ובצדיקים ובחבריו הפשרים שפלים צדיקים, אבל אינו מאמין בעצמו, דחינו שאינו מאמין שאמונתו שמאמין בחכמים אמתיים וכו' יקר מאד מאד, גם זה פגם אמונת חכמים ובאופן אחד פגם הזה גרוע מהכל, באשר מצוי נגע המספחת הזאת בכמה בני אדם שהם פשרים קצת ומתחילים להתקרב לאנשי אמת לחכמים וכשרים אמתיים, אבל אומרים על חבריהם: הם – בודאי פשרים וצדיקים, אבל מה מועיל לי, כי אני יודע חסרוני בנפשי שאני מלא חטאים ועונות ופגמים, ועל ידי זה נופל ח"ו, ומתרחק לגמרי ח"ו ונופל מאמונת חכמים לגמרי, עד שהרבה נעשו מתנגדים וחולקים על ידי זה, נמצא שכל פגמו באמונת חכמים, על ידי שלא האמין בעצמו.

כי מי שרוצה לחוס על חיי צריף לבקש מה' יתברך שיתחזק באמונת חכמים כל כך עד שיאמין גם בעצמו, דחינו שיאמין בגדל פח צדקתם של הצדיקים אמתיים עד שבודאי יתקנו גם אותו ויעלו אותו מעלה מעלה אם יאחו עצמו להיות דבוק בהם כל ימי חיו, כי אמונתו בעצמה שמאמין בהצדיקים ומתקרב אליהם יקר מאד מאד וכו', אף על פי שלפי שכלו וידיעתו בעצמו הוא רחוק מאד מה' יתברך, אף על פי בן צריף להאמין באמונה שגם מעט הנקודות הטובות שבו יקרים מאד אצל ה' יתברך וכאשר הבנתי כל זה משיחתו הקדושה ז"ל.

ליקוטי הלכות פקדון ה' ז

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ומטה האלקים בידי

לְהַפִּיךְ נְחֻשִׁים לְמִטּוֹת

סֵפֶר לִי אִישׁ אֶחָד מֵאַנְ"שׁ, כְּשֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל הַתּוֹרָה בְּטַח בְּהִ' (בסי' ע"ט) בְּאוֹתָהּ הָעֵת הָיָה הוֹלֵךְ בְּבֵיתוֹ אֲנָה וְאָנָה כְּדַרְכּוֹ וְאָחֹז מִטֵּה בְיָדוֹ, וְאָמַר וּמִטֵּה אֱלֹקִים בְּיָדַי. וְדַחַק וּמָשַׁךְ תַּבַּת בְּיָדַי, כְּלוֹמַר שֶׁבְיָדוֹ הַמִּטֵּה אֱלֹקִים לְהַטּוֹת כְּרַצוֹנּוֹ. כִּי מִרְמֹז שָׁם בְּהַתּוֹרָה הֵנ"ל שֶׁמִּטֵּה אֱלֹקִים מִרְמֹז עַל הַבְּחִירָה וְכוּ', וְקָצַת מִרְמֹז וּמוֹבָן מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים הֵנ"ל שֶׁהַתּוֹרָה לְכַבֵּשׁ הַבְּחִירָה בְּיָדוֹ, וְהַמִּטֵּה בְיָדוֹ לְהַטּוֹתוֹ כְּרַצוֹנּוֹ אֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה לָזֶה אֲשֶׁרֵי לוֹ:

חיי מוהר"ן ל"ז

וְזֶה בְּחִינַת כָּל הָעֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה שֶׁהִרְאָה לָהֶם שֶׁכָּל הָרוּחַ חַיִּים שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם הֵם אֲצִלוֹ, וְכוּ'. וְעַל כֵּן בְּתַחֲלָה הִרְאָה לָהֶם מוֹפֵת הַמִּטֵּה שֶׁנִּהְפָּךְ לְנַחֵשׁ וְאַחַר כֵּן מִנְחָשׁ לְמִטֵּה, כִּי מִטֵּה מֹשֶׁה מִרְמֹז שֶׁכָּבַר שֶׁבַר הַבְּחִירָה וְקָדַשׁ אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי מֵאֲחִיזַת עַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע וְאִין נֶאֱחָז בּוֹ שׁוֹם רַע מִשׁוֹם מִדָּה שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת וּמִטֵּה הָאֱלֹקִים בְּיָדַי, כְּמִבְּאֵר בְּתַקּוּנִים וּבְדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, ע"ש בסי' ע"ט.

ליקוטי הלכות העושה שליח לגבות חובו ג' ד

וְזֶהוּ בְּחִינַת מִטֵּה מֹשֶׁה שֶׁנִּתְהַפָּךְ מִמִּטֵּה לְנַחֵשׁ וּמִנְחָשׁ לְמִטֵּה, כְּמוֹבָן בְּתַקּוּנִים, וְכְמוֹבָא בְּדְבָרֵי אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּהַתּוֹרָה בְּטַח בְּה' וְעָשָׂה טוֹב בְּסִימָן ע"ט. וּמֹשֶׁה זָכָה בְּמִרְאֵה הַסֵּנֶה לְהַפְּשִׁיט גּוּפוֹ לְגַמְרֵי, כְּמוֹבָא בְּתַקּוּנֵי זֶהר, וְאִז נֶאֱמַר בּוֹ אַחַר כֵּן, וּמִטֵּה הָאֱלֹקִים בְּיָדַי, 'בְּיָדַי' דִּיקָא שֶׁהִיְתָה הַבְּחִירָה בְּיָדוֹ לְגַמְרֵי בְּבְחִינַת צְדִיקִים לְבַן בְּרִשׁוּתוֹ.

ליקוטי הלכות שלוח הקן ד' טו

מֹשֶׁה כָּבַר הַפֶּךָ אֶת הַבְּחִירָה לְטוֹבָה. אִךְ הִרְאָה לוֹ כַּח הַבְּחִירָה שֶׁל הַהֶמוֹן, וַיְהִי לְמִטֵּה בְּכַפּוֹ לְהוֹרֹת לוֹ וּלְהוֹדִיעוֹ שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁהִיצַר הָרַע וְהַנְּחָשׁ מִתְגַּבֵּר כָּל כֵּן בְּכַח הַבְּחִירָה, אֵף עַל פִּי כֵן מִדָּה טוֹבָה מְרֵבָה וַיֵּשׁ בְּיָדָךְ לְהַפִּיךְ מִנְחָשׁ לְמִטֵּה, הִינּוּ שֵׁינֵשׁ לָךְ כַּח לַעְזָר אֲפִלוֹ לְאוֹתָם שֶׁהֵם בְּבַחֵי הֵנ"ל שֶׁנִּתְהַפָּךְ אֲצֵלָם בְּחִינַת הַמִּטֵּה לְנַחֵשׁ שֶׁתִּמְצָא לָהֶם זְכוּת. וְתֵאִיר בָּהֶם הַדְּעַת הַקְּדוּשׁ הֵנ"ל שֶׁעֲדִין ה' אֶתְנוּ וְכוּ' עַד שֶׁיִּתְהַפְּכוּ מִנְחָשׁ לְמִטֵּה.

ליקוטי הלכות נט"ו ו' מג

עמוד זה נדבט הר"ר אהרן ראטה הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

כצאתי את העיר

שָׁמַעְתִּי מִרְבִּי נִפְתָּלִי שֶׁאָמַר (רַבֵּנוּ ז"ל) בְּאוֹמִין, כִּצְאֹתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כַּפֵּי:

חיי מוהר"ן רכז

מיתת הצדיקים שבחוץ לארץ הוא בבחינת התפלה, בחינת דין הנ"ל, שמוסרים גופם שיקבר בחוץ לארץ ששם יניקת הסטרא אחרא ונדמה להסטרא אחרא שהיא בולעת את הגוף הקדוש הזה, אבל זה הגוף הקדוש הוא בעל כח גדול ועומד להסטרא אחרא בצוארה עד שמכרחת על ידי זה להקיא הקאות הרבה מקרבה ובטנה וכו' עד שיגמר הצדיק מה שהתחיל, כי אז אינו פוסק מלעסק בבחינת תקון התפלה הנ"ל עד שיגמר כרצונו בבחינת כצאתי מן העיר אפרש את כפי. כשיוצא מן העיר אל קברו אז יפרש את כפיו בתפלה הנ"ל עד שיגמר מה שרוצה.

ועל כן שם על קברו יכול כל אחד להתתקן אפלו הגרוע שבגרועים, כי שם עקר הכח של בחינת התפלה הנ"ל, שעל ידי זה עקר קול התוכחה הנ"ל, שהוא קול הנגון הנ"ל שעל ידי זה מוכיח את ישראל בבחינת גרדי נתן ריחו, שעל ידי זה עקר התקון שזה נעשה בשעת מיתתו דיקא, כי אז דיקא מוכיחם כנ"ל, ועל כן שם הכל יתתקנו כראוי כל מי שיזכה לבוא לשם בחייו.

וזהו בחינת העשרה קפיטיל תהלים שאומרים שם שהם בבחינת עשרה מיני נגינה, שהם בבחינת קול הנגון הנ"ל שיתער לעתיד, שהוא בחינת קול תוכחתו הקדושה הנ"ל, שעל ידי זה מעורר ריח טוב אפלו מהגרוע שבגרועים שב ישראל ומתקן הכל על ידי זה וכנ"ל:

ליקוטי הלכות אישות ה"ד יז

עמוד זה נדבט הר"ר אברהם קליין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנוּ אָמַר:

אִז מ'פֹּאֲלֵט אֵין בְּלֹאטֶע
 טָאָר מֵעַן דָּאָרְט נִישְׁט
 בְּלִיבֵן, נָאָר אַ פּוֹס
 אַרִיין אַ פּוֹס אַרִוּיִם, אַ
 פּוֹס אַרִיין אַ פּוֹס אַרִוּיִם,
 און דער לעצטער פּוֹס
 וועט זיין אֵין דֶרֶרֶוּיִסן.

תרגום

כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל וְשׁוֹקֵעַ לְתוֹךְ בּוֹץ וְטִיט עֶבֶה, אָסוּר לוֹ
 לְהִתְמַהֵמֵה וְלִשְׁהוֹת שָׁם, רַק רָגַל בַּחוּץ רָגַל בְּפָנִים, רָגַל
 בַּחוּץ רָגַל בְּפָנִים, וְכֹךְ, הָרָגַל הָאֲחֵרוֹנָה כְּבָר תְּהִיָּה בַּחוּץ.

שיח שרפי קודש ב' א

לְכַבוֹד אֱהוּבֵי בְנֵי יַקִּירֵי עִם כָּל בְּנֵי בֵּיתוֹ וְיוֹצְאֵי חֻלְצֵי יַחֲיוּ, כּוֹלֵם יַעֲמְדוּ עַל הַבְּרָכָה.

אחדשה"ט בְּאַהֲבָה רַבָּה, הֵגֵם שְׂאִין אֶתִּי חֲדָשׁוֹת לְהוֹדִיעָךְ כְּעֵת עִם כָּל זֶה יָדוּעַ כִּי בְּרֵאשִׁית בְּרָא נְמִי מֵאֲמֵר הוּא וְהוּא שָׂרֵשׁ הַכֹּל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם וּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, מֵה גַם כִּי קִבְּלָתִי אֶתְמוֹל מִכְּתַבְךָ אֲשֶׁר בּו שְׂאֵלְתָנִי אֵיזָה דְּבָרִים, וּמַחֲיֵב אֲנִי בְּתוֹרַת כְּבוֹד תַּלְמִיד חָכֵם לְהַשִּׁיבָךְ, הֵגֵם שְׂאִין דֵּי מַה לְהַשִּׁיב גַּם עֲלֵיהֶם עִם כָּל זֶה מַה שְׂבִיכְלָתִי אֲנִי מַחֲיֵב לְהַשִּׁיבָךְ כִּי יָדַעְתִּי שְׂאֵתָה שְׂבַע רְצוֹן לְרֵאוֹת תְּמוּנַת אוֹת מְמוֹנִי, לְכֵן אֲנִי מוֹדִיעָךְ שְׂבָרוּךְ ה' חַיִּים וְשְׁלוֹם אֶתְנוּ בְּרַב חֶסֶד, כֵּן יוֹסֵף ה' לְהַפְּלִיא חֶסְדֵּי וְרַחֲמָיו אֶתְנוּ וְאַתְּכֶם לְשִׁמוּעַ אֶךְ טוֹב סְלָה, תוֹדָה רַבָּה לָךְ עַל מִכְּתַבְךָ וְדַבְּרֵי הַתְּחַזְּקוֹת, דְּבָרֶיךָ טוֹבִים יִשְׂרִים וּנְכַחִים וְכו'.

עֲכָשׁוּ מַעֲנֵן אוֹמִין, בְּאַמַּת אֵין לִי מַה לְכַתֵּב כִּי אֲנִי בְּאֶתִּי לְשֵׁם בְּשַׁעַת חֲרוּם תּוֹכַל לְשַׁעַר כִּי עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה הַזֶּה שְׁנַת תַּר"פ סָךְ הַכֹּל בָּאוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים לְגַמְרֵי וְאַף הִישִׁישׁ ר' אַבְרָהָם סוֹפֵר הַחֶזֶן גַּם כֵּן לֹא בָּא מַחֲמַת סִפְנַת דְּרָכִים וְהִרְצִיחוֹת שֶׁהָיוּ בְּכָל הַקְּיִין שְׁנַת תַּרע"ט שְׁנֵהָרְגוּ הַרְבֵּה אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַפְּנוּפִיּוֹת הַרוֹצְחִים שֶׁלְּחַמּוֹ עִם הַסּוֹבְיֵעֵטִין וְכִשְׂבָּאוּ הַסּוֹבְיֵעֵטִין וְגִרְשׁוּ הַרוֹצְחִים הָיוּ נוֹשְׁמִים לְרוּחָה כִּי הֵם לֹא בָּאוּ עַל עֶסֶק נַפְשׁוֹת עַל כָּל פְּנִים, רַק שְׁלָלוּ שְׁלָל וּבָזָה כֶּסֶף וּמַלְבוּשִׁים, אֲנֹכִי בְּעֲצָמֵי רֵאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי ג' פְּעָמִים רְצִיחוֹת בְּעִיר אוֹמִין מִמִּילָא לֹא רֵאִיתִי אֶז הַעוֹבְדִים וְכו', וּבִילִיתִי שֵׁם בְּמַקְצַת עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ וְקָצַת לְמִצּוֹא טָרֶף וּמֵאֲכַל לְהַחִיּוֹת אֶת נַפְשֵׁי וְכו' וְכו'.

אֲבָל שְׂאֵלְתָךְ אֵיךְ מְלֵאָה לְבִי לְנִסְעַ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ וְכו' עַל זֶה אֲמַר לָךְ כִּי בְּשָׁנוֹת אֵלוֹ שְׁנַת תַּרע"ו-ע"ז הַתְּעוֹרְרָתִי קָצַת לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם כְּנֵהוּג בֵּין הַנְּעוּרִים וְלִקְחָתִי סִפְרֵי מוֹסֵר כְּנֵהוּג, אֲבָל מַה שֶׁלְּמַדְתִּי יוֹתֵר - יוֹתֵר נִתְרַחַקְתִּי, וּמִתְפַּלָּה הֵייתִי רְחוּק מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶז הֵייתִי מְסִתּוּפֶף בְּצַל מְפָרְסָם אֶחָד שֶׁהָיָה נוֹהֵג הַכֹּל בְּחֵשָׁאֵי וּבְמַהֲרִיוֹת, אֶפִּילוֹ חֲזַרְתָּ הַש"ץ הָיָה בְּמַהֲרִיוֹת, וְכָל מִי שֶׁהָיָה יוֹתֵר מְמַהֵר הָרִי זֶה מִשְׂבַּח, פְּעַם אַחַת אֲמַרְתִּי שֵׁם הוֹדוּ לָהּ בְּקוֹל קָצַת, לֹא בְּקוֹל רֵם ח"ו, אֶז בָּא אֵלַי אַחֵי הָאֲדָמוֹר וְאָמַר לִי

בְּזֶה הַלְשׁוֹן, חֲנָה, אֵין אֶתָּה יוֹדַע שְׂאֲנַחְנוּ לֹא אוֹהֲבִים אֶת הַפְּרִימָע? וְאֲנִי לֹא הֵייתִי מְרַצָּה מִשְׁמַע כְּזֶה, עַד שְׂאַחַר כֶּךָ הֵייתִי אֲצַל מְפָרְסָם אַחֵר, שֶׁהוּא הָיָה מְבָרֵךְ בְּקוֹל קָצַת וְהַחֲיִיתִי עֲצָמִי, אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵּן הִרְגַּלְתִּי גַם כֵּן לְעֲשׂוֹת כְּכָרוּם זְלוֹת, וּבְבֵית הַחֲסִידִים כְּפָדוּנִי בַתְּפִלָּה פְּעַם אַחַת, וְהִרְאִיתִי מַה שְׂאֲנִי יְכוֹל, וְרַצְתִּי בַחֲזַרְתָּ הַש"ץ מְאֹד וְכו'.

בְּשַׁעַת זֹ נִקְלַע ר' אַבְרָהָם יַצְחָק הַכֵּהן מוֹוֵאֲרֵשָׁא שֶׁהָיָה אֶז בַּחוּר יָרָא שְׂמִים וּבַעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת וּבְדַבְּרֵי חוֹן, וְהָיָה מְדַבֵּר אֵלַי אֵיזָהוּ דְּבוּרִים וְהוֹדִיעַ לִי מִרְבֵּנוּ ז"ל וְהִרְאָה לִי אֶז הַלְקוּטֵי הַלְכוֹת או"ח הַלְכָה א' עַל הַפְּסוּק רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשֵׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּו וְכו' שְׂכַבְתִּי וְאִישְׁנָה הַקִּיצוֹתִי כִּי ה' יִסְמְכֵנִי וְכו' וְכו' אֶז נִתְדַבְּקָתִי בּוֹ וְהִלְכְנוּ לְפַעְמִים רְגְלֵי לר' מֵרְדִכִּי סוֹקוּלוֹבֵר ז"ל, וְעַל יְדוֹ נִתְקַרְבְּתִי יוֹתֵר, וְחִשְׁקָתִי מְאֹד לְנִסְעַ עַל צִיּוֹן רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ אֲבָל הָיָה שַׁעַת חֲרוּם וּמִלְחָמָה, רַק פְּעַם אַחַת שְׁנַת תַּרע"ט הָיוּ כָּל אֲנִ"שׁ נוֹסְעִים אֶז וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי, רַק בְּאַמְצַע הַחֲרָף הֵייתִי בּוֹוֵרֵשָׁא, וְשִׁמְעָתִי מֵר' מֵרְדִכִּי יוֹסֵף שִׁיכוֹלִים לְנִסְעַ עֲכָשׁוּ וְכָל הַנְּסִיעָה לּוֹקַחַת רַק יָמִים סְפוּרִים, לֹא רְצִיתִי לְהוֹדִיעַ בְּבֵית שְׂאֲנִי נוֹסַע, כִּי אוֹלֵי לֹא יְכוֹלִים וְלֹא טוֹב עֲבוּרֵי שִׁידְעוּ שְׂרַצִּיתִי לְעֲשׂוֹת דְּבַר זָר כְּזֶה, וְנִסְעָתִי מִסְּפֵק, עַד שְׂבַעֲז"ה יִתְבָּרַךְ עֲבַרְתִּי הַגְּבוּל בְּקַל לֹא בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ כָּלָל, אֲבָל כְּשֶׁעֲבַרְתִּי הַגְּבוּל וְרַצִּיתִי לְהוֹדִיעַ בְּבֵית עַל יְדֵי מִכְּתַב כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׁתּוּמְמוּ לְהִיכֵן נַחֲלֻטְתִּי, אֲבָל לֹא הָיָה אֶז שׁוּם דְּאָר לְמַכְתָּבִים, גַּם לֹא הָיָה אֶז בְּאַפְשָׁר לְחַזֵּר לְבֵית גַּם כֵּן כִּי נִסְגְּרוּ כָּל הַגְּבוּלִים וְכו', וְהַכְּרַחְתִּי לְהַשְׂאֵר שֵׁם עַד שֶׁהָיָה הָאֲפְשָׁרוֹת לְחַזֵּר.

אֲבָל בְּאַמְצַע, בֵּין הַיְדִיעָה מֵאוֹמִין לְהַנְסִיעָה, נִתְיַסַּד בּוֹוֵאֲרֵשָׁא הַבֵּית הַחֲסִידִים, וְכִשְׂבַּאתִי פְּעַם רֵאשׁוֹנָה לְהַבִּית הַחֲסִידִים, וְשִׁמְעָתִי הַחֲזַרְתָּ הַש"ץ שֶׁל ר' שְׁלֵמָה גְּבֵרִיאֵל ז"ל הִרְגַּשְׁתִּי מִמֵּשׁ אוֹר שֶׁל תַּלְמִידִי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל וְאֲמַרְתִּי לְנַפְשֵׁי אֶז דַּעַר בְּעֵשׂ"ט ז"ל הָאֵט זֵיךְ פֶּאֶרְקִלִּיבְעֵן בֵּא ר' נַחְמוֹן ז"ל, אַחֵר כֶּךָ שִׁמְעָתִי מֵהַנ"ל לְמוֹד תוֹרָה בְּלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן הָיָה לוֹ כַח לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִגְּשָׁמִיוֹתוֹ, דְּבָרָיו הָיוּ מְתוּקִים בַּחוֹן גְּדוֹל וְכו'. וְדֵי בְּזֶה כְּעֵת כִּי קָצַר הַנְּיָר מֵהַכִּיל, שְׂבַתָּא טְבָא.

אַבִּיךָ וְזַקְנֶכֶם, אַבְרָהָם אֶלְחָנָן

זמני שבת קודש פרשת וארא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:31	4:30	4:46	4:28	4:39	4:28	4:22	4:42
שקיעה ערב שב"ק	5:11	5:10	5:08	5:08	5:09	5:08	4:44	5:04
חצות הלילה	11:35	11:36	11:35	11:32	11:35	11:33	11:22	11:37
עלות השחר	5:21	5:22	5:23	5:21	5:22	5:21	5:59	5:47
עטיפת הטלית	5:44	5:45	5:46	5:44	5:45	5:44	6:28	6:12
נין החמה	6:36	6:37	6:38	6:38	6:37	6:38	7:38	7:12
סוף זמן קר"ש מג"א	8:25	8:26	8:27	8:25	8:26	8:25	8:51	8:45
חצות היום	11:51	11:52	11:53	11:51	11:52	11:51	12:11	12:08
שקיעה שב"ק	5:12	5:11	5:09	5:09	5:10	5:09	4:45	5:05
צאת השבת	5:46	5:47	5:47	5:43	5:46	5:44	5:37	6:17
צאה"ש 72 דק'	6:24	6:23	6:21	6:21	6:23	6:21	5:58	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וח"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש מעלה"ש 16.1 מע'. עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בא

שבת קודש	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון	
פ.	עט:	עט.	עח:	עח.	עז:	עז.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א
קפד	קפג	קפב	קפא	קפ	קעט	קעח	דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"א
קנה	קנג	קנא	קמט	קמוז	קמה	קמוג	שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
מו	מה	מד	מוג	מב	מא	מז	דף היומי גמרא סנהדרין
תורה ב' תנינא - 'ימי חנוכה הם ימי הודאה'							התורה הזמנית